

Wspominając matkę

Szabkar

Słuchaj uważnie, Tsodruku Rangdrołu!

Powiadasz, że matka, która w tym życiu
Nosila cię w łonie, była dobra.
Czemu więc nie poświęcisz choćby jednej myśli
Pomocy, jaką otrzymałeś od innych
Rodziców z niezliczonych wcześniejszych żywotów?

Wszystkie te stare matki cierpią dziś
Od upału, chłodu, głodu, pragnienia i niewoli,
Są okaleczone, pogrążone w nędzy i chore –
Jak więc mogłeś o nich zupełnie zapomnieć?

Każda istota była ci kiedyś kochającą matką.
Jeśli prawdą jest – a mówi to sam Budda –
Że nie ma żadnej różnicy między
Matką z tego żywota i wszystkimi poprzednimi,
Dlaczego uparcie traktujesz je inaczej?
Skąd ta dyskryminacja?
Dobrze to sobie przemyśl!

Zaniedbywanie dawnych matek i pamiętanie
Tylko o jednej jest zwykłym przywiązaniem,
Nie przypisuj więc sobie współczucia!
Póki jesteś stronniczy i lgniesz,
Nie ma mowy o wyzwoleniu z samsary.
Odczuwając przywiązanie, nie waż się
Twierdzić, żeś wyrzekł się spraw tego życia!

Zapominając o wszystkich matkach
I roniąc łzy tylko nad ostatnią,
Okryjesz się wstydem w oczach
Nauczyciela, Buddów i ich dziedziców!

Zastanów się, ile zawdzięczasz poprzednim matkom!
Jeśli zapłaczesz nad ich losem,
Uradujesz Nauczyciela, Buddów i ich następców.

Tak samo jak niepokoisz się o dzisiejszą matkę,
Kontempluj cierpienia i zgrzyoty wszystkich
Nieszczęsnych istot, które były ci matkami wcześniej,
I płacz nad nimi dniem i nocą.

Tak samo jak kochasz dzisiejszą matkę,
Znajdź w sobie miłość dla wszystkich istot, matek z przeszłości,
Obudź też współczucie i bodhicittę,
Wpisując się w ten sposób w poczet mahajany.

Rozpamiętuj bez końca dobroć
Istot z sześciu światów, ukochanych rodziców.
Jeśli otoczysz je troską, jaką otrzymałeś od ostatniej matki,
Pokochają cię jak własne dziecię.

Tymi słowy zwrócił się do samego siebie Tsodruk Rangdrol, gdy zaczął raz myśleć o matce.

Przekład na język polski: Adam Kozieł